

til at give Penge ud til Forhold, som ellers ikke ere underlagte dets Myndighed; saaledes har jeg i det Mindste opfattet det. Jeg har opfattet det paa samme Maade som den lignende Bestemmelse med Hensyn til Sogneraadene i Landkommunallovens § 26. Sogneraadene ere jo ellers myndige til at tage Bestemmelse om Anvendelsen af Kommunens Penge, men i visse Tilfælde skulle de have Amtsrådets Approbation. De skulle saaledes have Amtsrådets Approbation, netop naar de ville gaa udenfor de Forhold, som ere dem underlagte, og som saadanne Tilfælde nævnes i § 26, at de ville give Bidrag til det frie Fattigvesen, til Sygekasser, Begravelseskasser eller Sligt, som Sogneraadene ellers ikke have Noget med at gjøre. Paa samme Maade er det, jeg opfatter § 48, og jeg tror derfor ikke, det kan ske, at der gives § 3 den Bedsporing, at Amtsrådene uden saadan foregaaende Forhandling, som omhandles i den nævnte Paragraf, kunne yde Privilegiehaverne Laan eller mindre Tilskud til Forbedringer. Med Undtagelse af denne lille Bestemmelse tror jeg ikke, at der er nogen væsentlig Uenighed mellem det ærede Udvalg og mig angaaende dette Forslag.

Udvalgets øvrige Forslag og i det Hele taget de øvrige Forslag, der ere stillede, ere jo af min Betydning. Kun maa det være mig tilladt at støtte det Underændringsforslag, der er stillet af min ærede Kollega fra Ribe (Rjær) til Udvalgets Ændringsforslag Nr. 1. Jeg tror ikke, det vil være heldigt her at sammenblande Amtsrådene og Politimestrene. Politimestrene staa jo ikke under Amtsrådene og ville vist ikke gjerne staa under Amtsrådene; men der maa jo absolut komme et Over- og Underordningsforhold tilstede her, dersom man vil bevare denne Forpligtelse for Politimestrene til at foretage disse Undersøgelser. Men der er en anden Grund, hvorfor jeg ogsaa særlig tror, at dette vil være uheldigt. Jeg tror nemlig, at Amtsrådene gennem deres tekniske Folk, navnlig Veinspektørerne, Vandløbsinspektørerne o. s. v. og deres egne lokaliserede Medlemmer have et meget bedre Greb paa at anstille disse Undersøgelser af Færgestederne end Politimestrene. Politimesteren er jo ikke teknisk kyndig, og hans Undersøgelse indskrænker sig i Genhold til Cancelliskrivelse af 22de Juli 1820 jo i Reglen til, hvad der er paalagt ham der, nemlig een Gang om Aaret ved kyndige Mænd at lade optage en Synsforretning, som indsendes til Ministeriet. Jeg haaber saaledes, at den høitværede Minister vil kunne gaa ind paa dette Ændrings-

forslag, ogsaa fordi det vil være heldigere at der er een Myndighed at holde sig til fremfor to Myndigheder, hvoraf den ene ikke staa i Underordningsforhold til den anden. Hvad jeg her har sagt med Hensyn til Politimesterens fremtidige Stilling, dersom dette Forslag vedtages, berører naturligvis ikke den Politimesteren efter den almindelige Lovgivning paahvilende Pligt til at paase, at der ikke finder saadanne Forhold Sted, at der er Fare forbundet med Benyttelsen af Færgeriet. Naar han skulde komme til Kundskab derom, er det hans Pligt her ligesom ved alle andre Leiligheder, hvor Politet skal sørge for Borgernes Sikkerhed, at gjøre rette Bedkommende opmærksomme derpaa og sørge for, at Manglerne blive afhjulpne; men jeg tror, at det vil være heldigt, at det lokale Tilsyn henlægges til Amtsrådene. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag til § 3.

Indenrigsministeren: Det kan jo ikke andet end i høj Grad være mig tilfredsstillende, at saavel det ærede Udvalg som de fleste af de Medlemmer, der have udtalt sig her eller have stillet Forslag, ere enige i at erkende, at det er en hensigtsmæssig og nyttig Foranstaltning, der er Gjenstand for dette Lovforslag. Jeg tilstaa, at det har været mig noget mindre behageligt at se den Frygt, som synes at have betaget Udvalget for, at det ved dette Lovforslag skulde have været påtænkt at paavælte Amtsrådene Udgifter, som de hidtil ikke have haft. Jeg tror ikke, at man har Net til at læse dette i selve Lovforslaget; men paa den anden Side skal jeg ikke fragaa, at det selvfølgelig har været min Tanke, at de med Bestyrelsen forbundne Udgifter skulde gaa over til Amtsrådene, ligesom jeg ogsaa har anset det for at være en Selvfølge, at der var visse Smaa-udgifter, som efter de Erfaringer, man hidtil har haft, kunne paaløbe ved Færgestederne, som Amtsrådene ikke vilde finde det passende at aabne Korrespondance med Indenrigsministeriet om, fordi det dreier sig om Bagateller; men i Øvrigt har det jo slet ikke været Lovforslagets Hensigt i det Væsentlige at ville gjøre nogen Forandring i det nu bestaaende Forhold, og ligeledes maa jeg bestemt modsige den ærede Ordfører, naar han mente, at man havde tæet den Opfordring til Døde, som der kunde være for Statskassen til i visse Tilfælde at træde til, thi den staa jo udtrykkelig omtalt i Motiverne. Jeg tror mere eller mindre at spore denne Frygt i saa at sige alle de